Ankenævnet for Forsikring

Den 25. oktober 2017 blev i sag nr. 89453:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Købstædernes Forsikring GS
Strandgade 27A
1401 København K

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring hos Købstædernes Forsikring GS. Han klager over, at selskabet har afvist at yde dækning efter et anmeldt ulykkestilfælde.

Klageren anmeldte den 21/12 2011, at han efter et fald på et glat fortov den 9/1 2011 havde fået gener i nakken og i venstre skulder og arm.

Selskabet har afvist at udbetale godtgørelse for varigt mén under henvisning til, at det varige mén efter ulykken er mindre end 5 %, og at der ikke er årsagssammenhæng mellem klagerens gener og det anmeldte ulykkestilfælde. Selskabet har henvist til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse af 10/1 2017.

Klageren har i klageskemaet af 25/5 2016 til nævnet bl.a. anført:

> "**Sagsfremstilling**
> Jf. vedhæftede supplerende redegørelse for ulykkens hændelse- og behandlingsforløb samt dens konsekvenser for min fysiske tilstand, livskvalitet og velfærd.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> Jeg håber, at Købstædernes Forsikring pålægges erstatningsansvar således, at egne udlæg til fysioterapeutisk behandling refunderes. Desuden finder jeg det rimeligt, at en erstatning også kan dække eller bidrage til en evt. behandling på et privathospital, hvor ventetiden er betydelig kortere end i det offentlige sygehusvæsen."

Klageren har i en supplerende redegørelse vedhæftet klageskemaet bl.a. anført:

"**Supplerende redegørelse for ulykkens hændelses- og behandlingsforløb samt dens konsekvenser for min fysiske tilstand, livskvalitet og velfærd:**

Søndag formiddag den 9. jan. 2011 gik jeg en tur med min hustru i vores naboområde. Undervejs mistede jeg pludseligt fodfæstet på grund af et tyndt lag klart is på fortovet. Jeg faldt med hele min vægt ned på hænderne, som det til alt held lykkedes mig at holde udstrakt foran mig, og denne reaktion bevirkede, at jeg undgik skader på hovedet.

Men nogle dage efter uheldet/ulykken blev jeg øm i nakken og venstre skulder og overarm. Jeg behandlede de ømme lemmer med varmepude, hvilket hjalp i nogen grad. Men efter yderligere en uges tid blev smerterne så stærke, at jeg kontaktede min læge (25 jan. 2011). Ved en kortvarig undersøgelse konstaterede han, at der tilsyneladende ikke var brudskader, som kunne forårsage smerterne, og derfor ville han se tiden an før evt. yderligere undersøgelse blev foretaget. Jeg behandlede fortsat smerterne med varmepude og periodevis med smertestillende piller, og efter et par uger forsvandt smerterne med undtagelse af ømhed i nakken, som jeg også regnede med ville forsvinde med tiden.

Den 7. sept. 2011 rejste jeg til Italien med min hustru på en 14-dages rejse. I den sidste uge af ferien vendte smerterne tilbage i min venstre skulder og arm en sådan grad, at jeg måtte holde armen i fuldstændig ro og tage smertestillende piller.

Da jeg kom hjem fra ferie, fik jeg tillige føleforstyrrelser i venstre arm og hånd i form af en prikkende, snurrende og sovende fornemmelse, som samtidig medførte nedsat kraft og førlighed i venstre arm og hånd. Føleforstyrrelsen optrådte 10-12 gange/døgn med en varighed på 10-30 sek. Jeg henvendte mig straks til min læge (20.9.2011), som henviste mig til fysioterapeutisk behandling (23.sept.2011).
...
På grund af ulykkens udvikling havde jeg allerede den 21.12.2011 anmeldt ulykken til Købstædernes Forsikring, og den 4.nov. 2012 indhentede KF journalmateriale om min udredning på [hospital]. Men først den 15. juli 2013 fik jeg meddelelse om, at min ulykkesforsikring ikke dækkede skaden, idet der efter KF's opfattelse ikke forelå en skade, som var forårsaget af et traume, men en skade på grund af sygdom eller sygelige forandringer.

Den 29. juli 2013 sendte jeg en klage over afgørelsen til KF, hvor jeg bl.a. gjorde opmærksom på, at jeg på intet tidspunkt før ulykken indtraf den 9. jan. 2011 havde haft gener, symptomer eller lægelig dokumentation, der på nogen måde kunne påvise sygdom eller sygelige forandringer.
...
Den 8. jan. 2014 blev jeg anmodet om, at blive undersøgt af en speciallæge i ortopædkirurgi med henblik på en speciallægeerklæring om skadens følger.
...
På baggrund af speciallægeundersøgelsen, som alene omfattede en vurdering af skulderbevægelighed og funktion samt det forhold, at en formodet senere diagnosticeret nervebetændelse ikke kan karakteriseres som en skadefølge, afgør man, at skaden ikke er erstatningsberettiget (25. jun.2015). Denne afgørelse er jeg ikke enig i, idet speciallægeundersøgelsen blev foretaget af en læge med speciale i knæ-og hofteoperationer og ikke en læge med speciale i de nervemæssige konsekvenser efter en faldulykke.
...
Den 9. feb. 2016 modtog jeg underretning om, at KF fastholdt den tidligere afgørelse af 25.juni 2015 om, at skaden ikke er erstatningsberettiget."

Selskabet har i brev af 11/7 2016 til nævnet bl.a. anført:

> "Som det fremgår af vores breve af henholdsvis 15. juli 2013, 19. februar 2014, 25. juni 2015 samt 9. februar 2016, har vores lægekonsulent vurderet, at uheldet ikke har medført et varigt men på 5 % eller derover, idet det vurderes, at der ikke er årsagssammenhæng mellem vores kundes aktuelle gener og det anmeldte uheld, sket den 9. januar 2011.
>
> Vores kunde har modtaget klagevejledning - herunder oplysning om, at han kunne kræve sagen forelagt Arbejdsskadestyrelsen (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring) for en vejledende udtalelse, hvilket han ikke har valgt at gøre.
>
> Da uenigheden vedrører mengrad og årsagssammenhæng, har vi nu valgt at forelægge sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring."

Selskabet har i deres brev af 9/2 2016 til klageren bl.a. anført:

> "Ved de seneste lægeakter er det påvist, at du har en ikke ubetydelig degenerativ lidelse i nakken, idet der er konstateret såvel spinalstenose som diskusprolapser.
>
> Det er lægekonsulentens vurdering, at der ved falduheldet den 9. januar 2011 kommer en mindre muskelskade i skulderen, som ikke har medført de konstaterede nervefunktionsforstyrrelser. Disse er ikke en skaderelateret lidelse, men en sygdomslidelse.
>
> Vi henviser til forsikringsvilkår 5001, punkt 23.2.2, hvoraf fremgår, at forsikringen ikke dækker tilstande, som efter lægelig (medicinsk) erfaring ikke kan antages at være en følge af et ulykkestilfælde, men skyldes sygdom etter sygelige forandringer. Det gatilder også, selvom tilstanden konstateres efter et ulykkestilfælde.
>
> Vi må således fastholde vores afgørelse af 25. juni 2015, hvoraf fremgår, at uheldet ikke har medført gener i skulderen, der udgør et men på 5 % etter derover. Og idet vi ikke kan anerkende de senere konstaterede gener som en skadefølge, kan vi ikke udbetale erstatning i sagen."

Af udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 10/1 2017 fremgår det bl.a.:

> "Vi vurderer:
>
> Det varige mén er mindre end 5 procent
> ...
> **Varigt men**
>
> **Vurdering at varigt men**
>
> Vores lægekonsulent med speciale i ortopædkirurgi har deltaget ved vurderingen at det varige mén.
>
> Grundlaget for vores vurdering:
>
> - Etter det oplyste faldt [klageren] den 9. januar 2011 på et isglat fortov, landede forover oq tog fra med begge hænder, hvorefter han fik smerter i venstre skulder.

- [Klageren] blev den 1. februar 2011 tilset af egen læge, og han klagede over venstresidige skuldersmerter med udstråling til venstre overarm, men aktuelle hændelse er ikke beskrevet i journalnotatet.

- [Klageren] blev den 20. september 2011 tilset af egen læge, hvor han igen klagede over smerter i venstre skulder.

- Den 13. december 2011 var [klageren] til fysioterapeut, hvor han oplyste, at de venstresidige skuldergener begyndte efter, at han faldt og tog fra med begge hænder.

- Af et lægenotat fra 15. december 2011 fremgår, at [klageren] kom i tanke om, at han i januar 2011 gled på isglat underlag og landede forover og tog fra med begge arme, og han klagede over smerter i venstre skulder samt føleforstyrrelser i venstre hånd.

- En MR-skanning fra den 2. december 2015 viste pladsmangel og prolaps i nakkehvirvlerne svarende til C3 til C7.

Venstre skulder og hånd
Ved vurderingen at det varige men har vi lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over smerter i venstre skulder.

Vi har lagt vægt på, at første lægelige kontakt on venstre skuldergener er den 1. februar 2011.

Vi har også lagt vægt på, at [klageren] den 20. september 2011 klagede over venstresidige skuldergener, cirka 7 måneder efter den anmeldte hændelse, imens klager over gener i venstre hånd fremgår af lægenotat fra den 15. december 2011.

Endelig har vi lagt vægt på, at der ikke fremgår nogen oplysninger om den anmeldte hændelse for den 13. december 2011, hvor [klageren] hos fysioterapeut oplyste, at de venstresidige skuldergener begyndte efter en faldepisode, hvor han tog fra med begge hænder.

På baggrund at ovenstående finder vi ikke, at [klageren] har løftet bevisbyrden for, at der er indtruffet en relevant hændelse, som har påført ham venstresidige skulder- og håndgener.

Nakke og hende ryg
Ved vurderingen at det varige men har vi lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over nakke- og lænderyggener.

Vi har lagt vægt pa, at der ikke fremgår oplysninger om den anmeldte hændelse for den 13. december 2011. På baggrund heraf finder vi ikke, at [klageren] har løftet bevisbyrden for, at der er indtruffet en relevant hændelse.

Ligeledes vurderer vi ikke, at det ikke i tilstrækkeligt omfang er sandsynliggjort, at der er årsagssammenhæng mellem hændelsen den 9. januar 2011 og de aktuelle klager i form at nakke- og lænderyggener.

Det er vores lægefaglige vurdering, at hændelsen, således som den er beskrevet, ikke er egnet til at medføre varige nakke- og lænderyggener i en ellers rask nakke eller lænderyg.

Vi finder det derfor ikke tilstrækkeligt sandsynliggjort, at [klagerens] aktuelle nakke og lænderyggener kan tilskrives hændelsen den 9. januar 2011.

Vi har noteret os, at en MR-skanning at den 2. december 2015 viste pladsmangel og prolaps i nakkehvirvlerne svarende til C3 til C7.

Vi vurderer derfor, at hændelsen den 9. januar 2011 har medfart et varigt men på mindre end 5 procent på baggrund af manglende årsags sammenhæng."

Klageren har i en mail af 19/1 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg har den 10. januar 2017 modtaget en vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, hvor AE har vurderet, at mine varige men er mindre end 5%.

Men da jeg mener, at vurderingsgrundlaget for AE's udtalelse om mine varige men er behæftet med faktuelle og menneskelige fejl, har jeg anket afgørelsen, jf. vedhæftede dokument: 'Vedrørende vejledende udtalelse om varige men'."

Klageren har i et dokument vedhæftet mailen af 19/1 2017 bl.a. anført:

"På den baggrund vurderer [AE], at hændelsen den 9. jan. 2011 har medført et varigt men på mindre end 5% på baggrund af manglende årsagsbaggrund.

Efter min vurdering og opfattelse skyldes det, at der er sket faktuelle og menneskelige fejl i grundlaget for AE's vurdering.
...
Efter uheldet/ulykken kunne jeg godt gå hjem, men blev meget øm i begge skuldre, overarme og nakke i dagene efter. Jeg behandlede de ømme lemmer med varmepude, som hjalp på ømheden/smerterne i nogen grad. Men efter yderligere en uges tid blev smerterne i venstre skulder og overarm så stærke, at jeg kontaktede min læge, den 26. jan. 2011 og aftalte en tid med lægesekretæren den 1. februar. 2011.

Ved lægekonsultationen gjorde jeg omhyggeligt rede for, hvordan jeg var faldet og om konsekvenserne heraf. Af lægejournalen den 1. februar 2011 fremgår det, at jeg har smerter i venstre skulderåg med udstråling i venstre overarm samt ømhed omkring skulderbladet.

Men desværre har min læge tilsyneladende undladt at notere i journalen den 1. februar 2011, at skaden er sket i forbindelse med et fald på en glat flise. Men symptomerne efter skaden sandsynliggør i høj grad, at de er forårsaget af et voldsomt fald på strakte arme og hænder, hvilket har givet anledning til et kraftigt stød på skuldre og nakke som har medført ovennævnte skader.

Ved en kortvarig undersøgelse konstaterede min læge, at der ikke var brudskader, som kunne forklare ømheden og smerterne og mente, at vi skulle se tiden an.

Denne beslutning er heller ikke angivet i lægejournalen den 1. februar 2011.
...
Jeg mødte til forundersøgelse på [fysioterapeut] den 23. sept. 2011, hvor jeg redegjorde for faldulykken den 9. januar 2011 og de skader, som var konsekvensen heraf.

Det var således ikke den 13. december 2011, at jeg oplyste fysioterapeuten om mine venstresidige skuldergener, men som nævnt allerede den 23. sept. 2011."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, herunder de lægelige oplysninger og klagerens redegørelser om sagen.

Nævnet udtaler:

Klageren har den 21/12 2011 anmeldt til selskabet, at han efter et fald på et glat fortov den 9/1 2011 havde fået gener i nakken og i venstre skulder og arm.

Selskabet har ved brev af 9/1 2014 dækket klagerens udgifter til fysioterapi med 2.496,39 kr. Hvad angår erstatning for varigt mén har selskabet afvist at udbetale erstatning under henvisning til, at det varige mén efter ulykken er mindre end 5 %, og at der ikke er årsagssammenhæng mellem klagerens gener og det anmeldte ulykkestilfælde. Selskabet har henvist til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse af 10/1 2017.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i sin udtalelse af 10/1 2017 vurderet klagerens varige mén som følge af ulykken til mindre end 5 %, og har ved sin vurdering blandt andet lagt vægt på, hvornår der til blandt andet læge og fysioterapeut er oplyst om hændelsen, og at hændelsen som den er beskrevet, ikke er egnet til at medføre varige nakke- og lænderyggener i en ellers rask nakke eller lænderyg. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har på denne baggrund vurderet, at hændelsen den 9/1 2011 har medført et varigt mén på mindre end 5 % på baggrund af manglende årsagssammenhæng.

Efter en gennemgang af sagen, herunder de lægelige akter og Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse af 10/1 2017, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har fastsat det varige mén som følge af ulykken til mindre end 5 %.

Det, som klageren i øvrigt har anført, herunder bemærkningerne til lægenotaterne og udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings